781/07

Den 15. oktober 2007 blev i sag nr. 70.959:

xxxx xxxxxx
xxxxxxxxx xx
xxxx xxxxxxxxx

mod

Thisted Forsikring g/s
Thyparken 16
7700 Thisted

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har familieforsikring i Thisted Forsikring g/s, klager over, at selskabet har vurderet et som indbrud anmeldt tyveri for simpelt tyveri.

Det fremgår af sagen, at klageren den 30/10 2006 telefonisk anmeldte, at hun under et ophold i sin søsters lejlighed havde fået stjålet smykker, en telefon og to ure omfattet af forsikringen. Erstatningskravet udgør 111.050 kr. Selskabet har i skrivelse af 14/11 2006 til klageren afvist at dække smykker og i øvrigt opgjort erstatningen således:

> "Der kan derfor ydes dækning for flg. genstande:
> - Citizen Herreur kr. 3.500
> - Nokia telefon kr. 100
> - Rolex Yacht-Master dameur kr. 34.000
> Samlet erstatning kr. 37.600
>
> Erstatningen for Rolex uret er på baggrund af udtalelser fra ansat hos P.K., som oplyser at fratrækkes guldværdien på uret, vil det koste ca. kr. 34.000."

Klageren har over for nævnet gjort gældende, at selskabet skal erstatte smykker og ur fuldt ud. For uret har klageren krævet 46.500 kr. Klageren har i sin klageskrivelse dateret 2/1 2007 anført:

> "Min søsters lejlighed ligger i ejendommen ... For at komme ind i opgangen, skal man igennem to låste døre, en gadedør og en slusedør. Under normale omstændigheder ringer man på en dørklokke nede ved gaden og bliver herefter lukket ind gennem de to låste døre af den beboer, som man vil besøge. Herefter skal man igennem en dobbelt fyldningsdør, for at

komme ind i de enkelte lejligheder. Der er 4 lejligheder i ejendommen, en lejlighed på hver etage.

Lørdag den 21. oktober om aftenen holdt min søster 40 års fødselsdagsmiddag og havde i den forbindelse 11 gæster til middag. De sidste gæster gik kl. 3.30 og min mand fulgte dem ned på gaden, hvor de ville vente på taxaen. De to gæster faldt i snak med en journalist og min mand forlod dem på gaden. Herefter gik han alene tilbage gennem gadedøren, der selv smækker og slusedøren ind til opgangen, der ligeledes selv smækker. Til sidst gik han ind ad døren til min søsters lejlighed på første sal og låste denne. Herefter gik vi alle tre i seng, min søster og min mand og jeg selv.

Kl. 7.30 bliver vi vækket af to politibetjente der står inde i min søsters stue. De spørger om vi har haft indbrud, fordi døren til min søsters lejlighed stod åben. Vi bliver noget chokerede og undersøger herefter om vi umiddelbart kan se, at indbrudstyvene har taget noget. Det første vi konstaterer, er, at de har taget alle min søsters smykker og alle mine.

Jeg fortæller politiet, at jeg har set en fremmed mand i løbet af natten gå gennem stuen, men at jeg var halvt sovende.

Politiet fortæller, at der er tydelige opbrudsmærker på gadedøren og på slusedøren. At tyvene har knækket en baluster af fra opgangens gelænder og gået rundt med denne som slagvåben. Samtidigt fortæller de, at tyvene har sparket døren ind til lejligheden til 3. sal, men har i denne forbindelse vækkede fru A., der bor i denne lejlighed. Da hun stod op, så hun en indbrudstyv løbe ud af lejligheden gennem hoveddøren. Hun kontaktede umiddelbart derefter politiet. Da var kl.ca. 7.00.

Politiet kan ikke umiddelbart finde opbrudsmærker på døren til min søsters lejlighed, men siger at døren kan være sparket ind som på 3. sal, eller der kan være anvendt en dirk.

Jeg mener ikke at TF har godtgjort at min søsters hoveddør ikke har været forsvarligt aflåst. Døren kan være sparket ind som på 3. sal eller der kan være anvendt en professionel dirk.

Det er tydeligt, at der har været en eller flere indbrudstyve i ejendommen, da de har måttet bryde både gadedør og slusedør op, for at kunne komme ind i opgangen.

Der er som tidligere nævnt fire lejligheder i ejendommen, men den pågældende nat var der kun nogen hjemme hos min søster på 1. sal og på 3. sal hos fru A. Vi kan derfor med sikkerhed sige, at tyveriet er sket ved indbrud i ejendommen, da det ikke er fru A., der har stjålet vore smykker og der er tydelige spor af indbrud ved dørene til opgangen.

Jeg vil derfor bede Dem tage stilling til, hvorvidt TF ved deres afgørelse har kunnet godtgøre, at der ikke har været indbrud, da to døre til ejendommen er opbrudt, og vi er sikre på at min søsters dør ind til lejligheden har været forsvarligt låst."

Selskabet har over for nævnet fastholdt sin afgørelse. Selskabet har til støtte herfor i skrivelse af 21/2 2007 til nævnet anført:

"Af selskabets telefonreferat fra samtale med forsikringstager d. 30. oktober 2006 fremgår, at forsikringstager har oplyst til selskabet, at der ikke var tegn på indbrud i lejligheden, og at døren formodentlig ikke havde været låst ordentligt. Ved denne samtale gav selskabets medarbejder udtryk for, at der formodentlig ikke ville være dækning for smykkerne.

Af politirapporten fremgår, at der ikke sås opbrudsmærker på hverken lejlighedens hoveddør eller dør mod køkkentrappen. Lejlighedens ejer forklarede ligeledes til politiet, at man formodentlig havde glemt at låse hoveddøren til lejligheden efter de sidste gæster. På bygningens hoveddør ud mod gaden sås heller ikke opbrudsmærker. Det gjorde der dog på døren ind til trappeopgangen. Dette sidste forhold er dog ikke tilstrækkeligt til at sandsynliggøre at lejligheden har været forsvarligt aflåst, da indbruddet skete. En trappeopgang må anses for at være offentligt rum, hvorfor det kræves, at også lejlighedens døre udadtil mod trappeopgang og køkkentrappe skal være forsvarligt aflåst.

Det ses på baggrund af ovennævnte ikke godtgjort at lejligheden var forsvarlig aflåst umiddelbart før tyveriet. Forsikringstager skal herefter sandsynliggøre, at der ikke er nogen sammenhæng mellem den ikke forsvarligt aflåste dør og tyveriet. Dette ses ikke på nogen måde sandsynliggjort, og selskabet skal afvise, at der er tale om indbrud fra forsvarligt aflåst lokale og fastholde, at der er tale om simpelt tyveri, og dermed ydes ingen dækning for tyveri af smykker.

Med hensyn til erstatning for det stjålne Rolex ur, så består denne af stål og guld. Ifølge betingelserne pkt. 3.4.3 er genstande, '*hvis værdi i det væsentlige beror på, at de er af guld, platin, eller sølv*' kategoriseret som særlige private værdigenstande.

Ure kategoriseres generelt som særligt privat indbo jfr. betingelserne pkt. 3.3.10. Denne kategori af genstande er omfattet af forsikringens dækning for simpelt tyveri, dog med max. 10 % af forsikringssummen. Det sidste giver ikke anledning til problemer i den aktuelle sag.

En ikke uvæsentlig del af det stjålne urs værdi skyldes guldet. På baggrund heraf har selskabet afvist at yde dækning for guldets værdi. I den forbindelse henvises til AK 53.457. Selskabets afgørelse på dette punkt skal fastholdes."

Klageren har i skrivelse modtaget i nævnet den 26/4 2007 anført:

"Ved telefonisk kontakt d. 30/10-06 med L.W.L. sagde jeg, at låsepalen i døren kunne være slidt og gået skævt. Jeg kunne dog ikke udelukke at der kunne være brugt enten en dirk, eller en nøgle til døren. Min mand, O.N.H. forsikrer at han lukkede og låste døren, og han var den sidste, der benyttede døren. Dvs. da han gik op gennem ejendommen var der tre låste døre bag ham. Min søster fastholder at køkkendøren var låst, da hun gik i seng som den sidste.

Ejendommen er som sagt fra 1700-tallet. Når man er gået igennem begge fordøre kommer man ind i opgangen. Fra opgangen er der udgang til gården. Denne gård er lukket af et 6 meter stakit, som deler gården i to. Der er kun en anden dør, og denne går ind til køkkentrappen. Denne dør skal åbnes med nøgle og smækker selv. Man kan således udelukkende komme ind i opgang og ud i gården via hoveddøren til ejendommen. Og man kan ikke komme fra gården og op på bagtrappen uden en nøgle. Dette sandsynliggør at tyvene kan have benyttet bagtrappen til flugtvej, fordi køkkendøren fra lejligheden stod åben om morgenen.

Mht. Rolex-uret dækning så understregede jeg ved tegning af Thisted Forsikring at jeg var indehaver at meget kostbare smykker og et kostbart ur. Jeg ville sikre mig at forsikringen ville dække. Jeg blev forsikret for at Thisted ville dække mine smykker og ur, hvis uheldet var ude. Den pågældende sag der danner grundlag for afgørelsen er sandsynligvis et såkaldt smykkeur; altså en ældre kvindes lille armbåndsur helt i guld. Et Rolex Yachtmaster er

ikke et smykkeur, men derimod vel nærmest en slags sports-ur. Andelen af guld i denne slags ur anslår jeg til at være omkring 15 %. Selskabet må forvente ved at tegne forsikring for et Rolex-ur, at uret har en vis værdi. Der findes rene stål-ure fra Rolex til beløb op til 60.000. Rene guld-ure fra Rolex har en startpris omkring 110.000. Jeg mener derfor det er rimelig at selskabet yder fuld dækning for hele urets værdi.

Jeg fastholder altså at når der kun er en adgangsvej til ejendommen, og en af disse døre viste tydelige opbrudsmærker, så var der tale om indbrud. Desuden skal jeg igen påpege, at der stod en kølle i opgangen, som var vredet løs fra gelænderet til brug som slagvåben. Jeg har betalt til en forsikring, og forventer derfor dækning, når det er tydeligt, at der er tale om indbrud."

Selskabet har i skrivelse af 25/5 2007 til nævnet anført:

"Denne skrivelse giver for vores vedkommende alene anledning til endnu engang at slå fast, at det ikke har kunnet konstateres, at lejligheden har været forsvarligt aflåst. Selskabets medarbejder bekræfter, at skaden blev anmeldt, men at der ikke på nogen måde er lovet dækning for indbrudstyveri, da forklaringen hele tiden har været, at lejligheden ikke med sikkerhed har været aflåst, og at der ikke har kunnet konstateres voldeligt opbrud af hverken den ene eller den anden adgang til lejligheden.

At der var mærker efter voldeligt opbrud på en af indgangsdørene bevirker ikke, at der er bevist voldeligt opbrud ind til lejligheden, og det er det sidste, der er afgørende for, hvorvidt der kan ydes dækning for indbrudstyveri. Lejlighedens hoveddør vender ud mod en trappeopgang med delvis offentlig adgang.

Med hensyn til erstatning for uret, så har selskabet ydet erstatning for uret. Det er alene værdien af guldet, som ikke erstattes. Dette hænger igen sammen med, at der ikke er dokumenteret et indbrudstyveri, og derfor erstattes efter reglerne for simpelt tyveri, hvor der ikke ydes nogen dækning for smykker jfr. betingelserne for familieforsikringen pkt. 7.2.3."

Klageren har i skrivelse af 30/5 2007 afslutningsvis anført:

"Jeg fastholder at der må være tale om indbrud når:
- Der er opbrudsmærker på en dør i opgangen, der er den eneste mulige vej ind i bygningen.
- Der stod en kølle som slagvåben i opgangen.

Thisted Forsikring anfører i deres forsikringsbetingelser for Familieforsikring stk. 7.1.1., at indbrudstyveri 'anses tyveri, begået ved indbrud i forsvarligt aflåst bygning eller lokale.' Bygningen var aflåst. Hoveddøren til lejligheden kan være sparket op."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"7.1 Indbrudstyveri:
7.1.1 Som indbrudstyveri anses tyveri, begået ved indbrud i forsvarligt aflåst bygning eller lokale. Tyveri fra hotelværelse, kahyt, lystfartøj eller togkupe anses ikke som indbrudstyveri, når voldeligt opbrud ikke kan konstateres.

…
7.2 Simpelt tyveri:

7.2.1 Ved simpelt tyveri forstås tyveri begået uden for bygning, tyveri fra uaflåset bygning eller lokale, samt tyveri fra biler, private sø- og luftfartøjer, samt campingvogne og telte.

…

Særlige private værdigenstande, penge m.v. samt værktøj, som nævnt under pkt. 3.7: Ikke dækning."

Nævnet udtaler:

Det afgørende for, om der er tale om indbrud eller simpelt tyveri fra lejligheden, er, om lejligheden har været forsvarligt aflåst. Denne bestemmelse er en sikkerhedsforskrift som angivet i forsikringsaftalelovens § 51. Det er selskabet, der skal godtgøre, at sikkerhedsforskriften er overtrådt, dvs. at lejligheden ikke har været forsvarligt aflåst.

Efter sin gennemgang af sagen lægger nævnet til grund, at der ikke er opbrudsmærker på døren ind til den lejlighed, hvorfra klageren fik stjålet sine ting. Efter nævnets opfattelse er det mindre sandsynligt, at tyven skulle have anvendt dirk, når tyven andetsteds i ejendommen blot har sparket døren ind. Henset hertil og til, at nævnet finder at måtte lægge til grund, at klageren ved den telefoniske anmeldelse den 30/10 2006 gav udtryk for tvivl om, hvorvidt låsepalen døren kunne være slidt, finder nævnet ikke at kunne kritisere, at selskabet har anset lejligheden for ikke at være forsvarligt aflåst. Da dette efter nævnets opfattelse må skyldes en uagtsomhed for sikredes side, kan nævnet ikke kritisere, at selskabet har opgjort erstatningen efter forsikringsbetingelsernes regler om simpelt tyveri og afvist dækning af smykker som sket. Da nævnet ej heller finder anledning til at kritisere selskabets værdiansættelse af uret fratrukket guldværdien,

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Poul Sørensen
formand